

[Finansministeren.]

ligeledes. Den samlede beskæftigelse kan dårligt øges meget på grund af den så ringe arbejdsløshed, erhvervenes investeringer er vokset betydeligt det sidste par år, og opsparingen er ligeledes steget. Alt dette taler direkte imod det ærede medlems argumenter.

Det ærede medlem hr. Thestrup kan til nød fremføre, at det kunne gå endnu stærkere, og hvis det ærede medlem vil lægge diskussionen over på den led, er jeg meget villig til at gå ind i en drøftelse derom. Men at fremstille det, som om landet er ved at blive ruineret på grund af skatteudskrivning, hører ingen steder hjemme. Jeg tror heller ikke, borgerne føler det sådan, når det kommer til stykket. Jeg tror, vi skal være tilfredse med, at det store statsfinansielle overskud har virket stabiliserende på den økonomiske udvikling. Jeg er i hvert fald bange for, at hvis vi havde fulgt oppositionens recept — og der er mange, der er bange for at følge den recept — ville vi have set en langt farligere udvikling i omkostningsniveauet, en svækkelse af den samlede opsparing og formentlig også en stramning af kreditforholdene, der ville have hæmmet initiativ og investering, og initiativ og investering er jo noget, som man interesserer sig meget for fra oppositionens side.

Det siges så tit af oppositionen, at regeringen ikke har nogen langtidspolitik. Men det har dog til stadighed været regeringens mål i den økonomiske politik at sikre en høj beskæftigelse, ikke blot som noget øjeblikkeligt, men som en varig foreteelse. Vi betragter dette som det helt afgørende mål for den økonomiske politik, naturligvis fulgt op af den stigning i produktionen, der bliver resultatet heraf. Regeringen har herunder ikke mindst lagt vægt på, at det ved et højt niveau af den økonomiske aktivitet er langt lettere at overvinde de træghedsmomenter i erhvervslivet og på arbejdsmarkedet, som kan hæmme den økonomiske vækst.

Jeg forstår på det ærede medlem hr. Thestrup, at han er enig i det ønskelige i disse bestræbelser; blot forekommer det mig, at han noget ensidigt hæfter sig ved arbejdskraftens bevægelighed. Jeg synes egentlig, det er et af de opmuntrende træk

i udviklingen i år, at tilpasningsproblemerne på arbejdsmarkedet har været mindre fremtrædende end tidligere, og det skyldes jo den gode beskæftigelse. Men jeg mener samtidig, det er nødvendigt, at vi i denne gunstige situation også vender opmærksomheden mod den tilpasning, erhvervslivet skal foretage, og som jeg egentlig også forstod at det ærede medlem var interesseret i. Regeringen har lagt stor vægt på dette spørgsmål ved udformningen af sin importpolitik både i årets importplan og — hvad der er langt mere vigtigt — i de nye forslag til toldlov og til valutlov. Mon det ikke var ønskeligt, at oppositionen i samme ånd kunne vurdere værdien af den tilpasning af erhvervslivet, som her tilsigtes? Men på dette felt kniber det måske lidt med at se det ønskelige i større bevægelighed.

Jeg lagde mærke til, at det ærede medlem hr. Thestrup fremdrog en udenlandsk nationaløkonom i går. I betragtning af, at man har afskrevet de indenlandske, var det ikke så mærkeligt, at han tog en udenlandsk — det var professor Röpke. Jeg lagde også mærke til, at det ærede medlem var så glad for, hvad professor Röpke havde skrevet. Jeg går ud fra, at det ærede medlem virkelig har studeret professor Röpkes værker. Hvis han har det, vil han have set, at professor Röpke som den liberalist, han er, lægger uhyre vægt på, at man ikke gennem høje toldsatser og på anden måde forhindrer bevægeligheden inden for erhvervslivet.

Det ærede medlem hr. Thestrup forsøgte at sammenligne beskatningsforholdene i England og Danmark. Det ærede medlem nævnte en række eksempler, der skulle vise, at indkomstskatten af arbejdsindtægter i England var lavere end her i landet. I øvrigt tog det ærede medlem, så vidt jeg forstod, visse forbehold over for eksemplerne, og det var også godt, men lod dem alligevel stå for, hvad de var. Det ærede medlem opfordrede os til at se nærmere på dem, og det har vi gjort.

Sådanne sammenligninger mellem enkelte dele af skattesystemet fra det ene land til det andet er imidlertid farlige i den forstand, at resultatet let bliver misvisende. Det kan være meget godt at sammenligne indkomstskatten i de to lande, men man